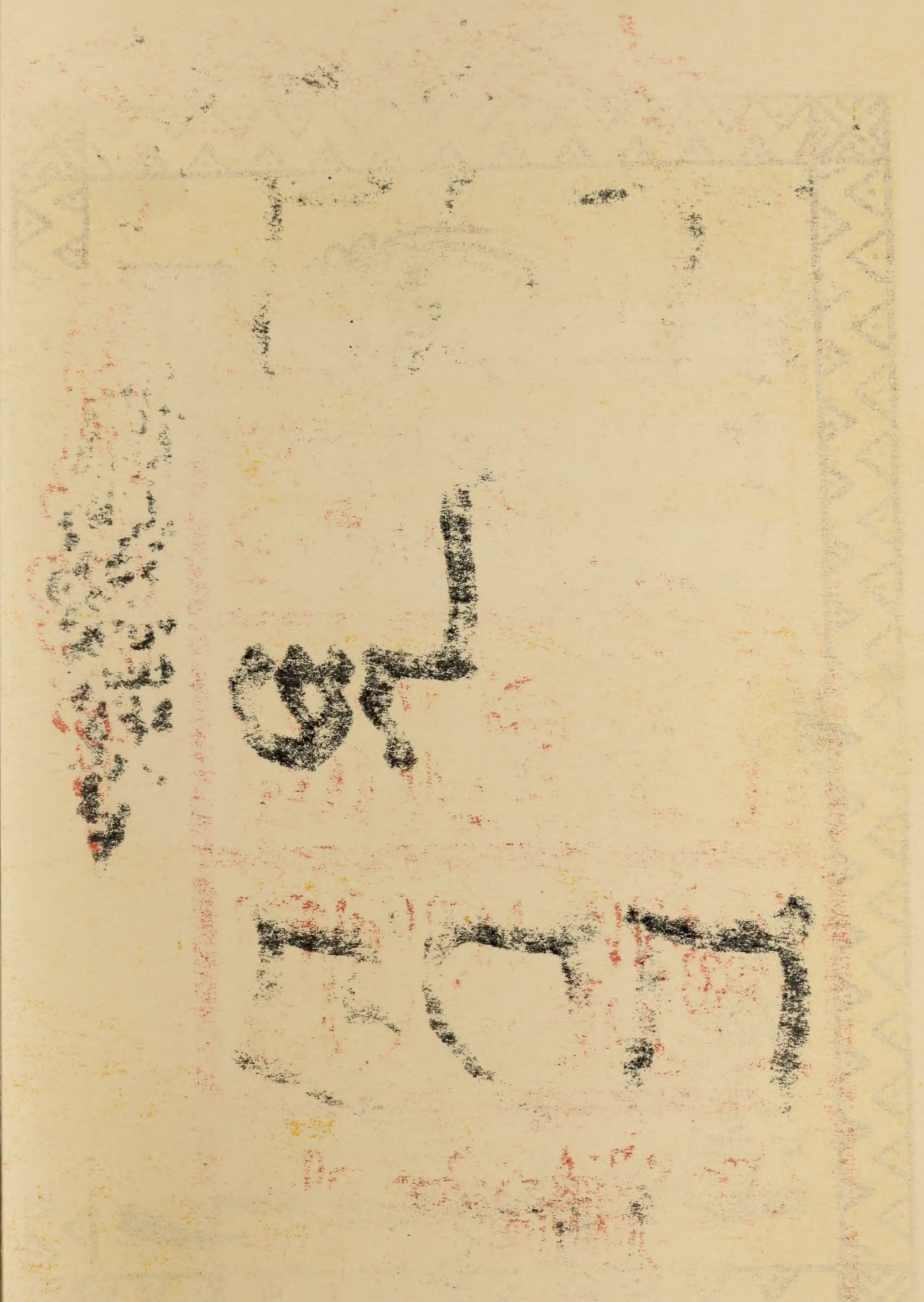

הגדה
של
פסח
גבע

about 1948-50?

קציר העומר

ילדים: הנה הסתיו עבר
הגשם חלף הלך
ומה האביב מבשר לן
העלתה הקמה בניר,
אם השבולת
בשמש תזהיר?
הפלחים: סבו עלינו מכל צד
אף מוגרו ונפלו
קם חזון דורות
לעבודה וליצירה;
נפשנו שואפת
כי רק לזרוע אנו־
חפצים
ונפשנו שוקקת לבר
שנת התבואה
היתה גשומה,
והשבולת ברוכה.
אחד מהמקהלה: מדם חללים
מחלב אויבים

חרב גבורתנו לא
נסוגה אחור
וקלע בחורינו לא
שב ריקם
ילדים: קומי, אורי ארץ שנוה
הרעיפי זהריך
מכל קצווי תבל
שבו גאוליך
זורעים בדמעה את
שדות המכורה
וקוצרים ברינה
תבואת אדמתה
הפלחים: שמור על הקמה
שגדלנו ואכלו בנינו
וישבעו ויזנו לטובה.
המקהלה: חפשים ובני חורין
נהלך בארצנו כי
אפס מן כלה שוה
תם רומס מגבולותינו.
הילדים: הביאו לנו את העומר ובו נבשר
את שנת התבואה החדשה.

הילדים: נאגד אגודות בבכר
נאלם אלומות בכר.
המקהלה: עומר תבואה חדשה (2
הילדים: המלילות רכות גרעינים
זרעי הברכה עוד שפונים
המקהלה: עומר תבואה חדשה (2
הילדים: ננצור מאויב מתעקש
מחורב שודף ומאש
המקהלה: עומר תבואה חדשה (2
הילדים: תשא אדמה רב תגמול
יבורך בידינו היבול.
המקהלה: עומר תבואה חדשה (2

באת העומר

"והבאתם את עומר
ראשית קצירכם..."

שיר העומר:

ראינו עמלנו כעמל הנמלים
כל איש יביא לעומר אלומות
גדיש דגן יקום לתלפיות
השבלים פנימה,
השבלים פנימה,
ראינו עמלנו כעמל הנמלים
כן ירבה יבורך כפליים
משמני הארץ ומטל שמים
השבלים פנימה
השבלים פנימה,
ראינו עמלנו כעמל הנמלים
שמרו אחים איפה אוצרי הבר
ליום מצור יעוט אויב וצר
השבלים פנימה
השבלים פנימה,

המקבלים: ברוכים
הבאים

המביאים: ברוכים
המסובים!

המקבלים:
מה העומר ביד?

המביאים:
עומר תבואה חדשה
ברכת אדמה ועמל
השנה גשומה וברוכה
היום·ראש·שנת·תבואה
חדשה

המקבלים:
עומר, עומר בן קמה
זו ברכת האדמה
הוא·מובא·מובא הלום
מונף תנופה לרום

❀

מבאר-שבע ועד דן
חג חטה וחג דגן
בה צל יוגב צעיר
בתנובת הניר
יבורך כל זיז שדי

פרי עמל, עמל ידי

❀

בואה, בואה מעמר
קול נשא ומזמר:
מבער· שבע...
שנת
תבואה
חדשה,

המביאים: נעלוזה
ונשמחה נצאה
במחול
בחגים ומועדים
נשירה ונחול
בקול נריע
יום חג הגיע:
שיר המזמור
מדור אלי דור ליל

**אם אין
אני חי לי?**

צהלי, צהלי!
היאתה
היאתה!

צאנה, צאנה הבנות
צאנה במחולות
בתופים ובכלי זמרה
צאנה במחולות
הך במצלתיים, אחת ושתים
הרונו-הכן, יודעי-נגן: לי, לי, לי...

ברכת המביאים:

תהי שנה זו
שנת אושר וברכה,
ימלאו אסמינו בר
בל תשלוט בנו יד הצר
תהי שנת
התבואה החדשה,
שנת שלום לכל העמלים
ולכל ישראל.

חודש
האביב
בארבעה עשר
בו פסח הוא

החודש הזה

לכם ראש חדשים, ראשון
הוא לכם לכל חדשי השנה

חודש האביב

כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף
הלך לו, הנצנים נראו בארץ עת
הזמיר הגיע, וקול התור נשמע
בארצנו
התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר נתנו ריחם.
לכה דודי נצא השדה נלינה
בכפרים נשכימה לכרמים, נראה
אם פרחה הגפן פתח הסמדר,
הנצו הרמונים, הדודאים
נתנו ריח ועל פתחנו כל מגדים.

השיר: הגשם חלף והלך לו...

הגיע ליל פסח
כל העולם כלו אומר
הלל. כי בליל זה נפתחים
צרות טללים
טל טפף עלי ארץ ברוכה
ממגד שמים שבענו ברכה
טל צוה שנה טובה ומעוטרת
פרי הארץ לגאון ולתפארת
טל יעסיס צוף הרים
זמרה נעים וקול נרים בטל
שיר: מה יפית האביב...

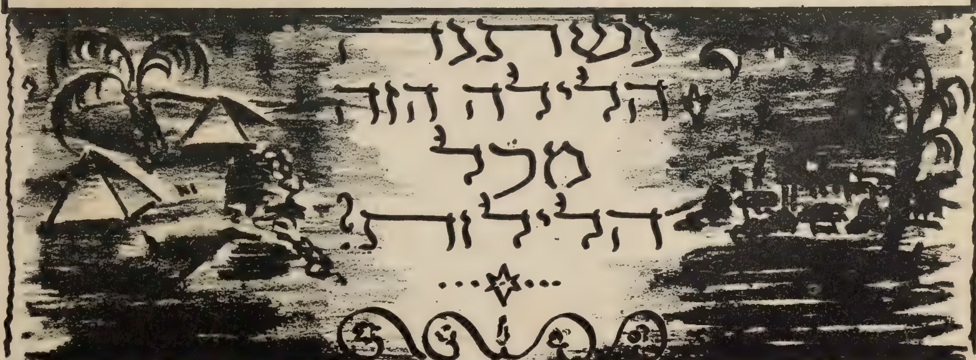

פסח
הוא זמן חרותנו

בחודש האביב, בארבעה
עשר לחודש יצאו
בני ישראל ממצרים!
זכור
את היום הזה אשר יצאת מבית עבדים!

פסח הוא-זמן חרותנו...!

השיר: בצאת ישראל ממצרים...

בדים היינו לפרעה

במצרים ויוציאנו ד' משם ביד
חזקה ובזרוע נטויה. ואלו לא
הוציא את אבותינו ממצרים,
הרי אנו ובנינו ובני בנינו
משועבדים היינו לפרעה במצרים.

ואפילו כלנו חכמים, כלנו
נבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את
התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת
מצרים. וכל המרבה לספר
ביציאת מצרים הרי זה משובח.

עבדים היינו... שבעים
דורות גלות, טבח ומצוקות
שאול. בכל דור ודור עמדו
עלינו לכלותנו ובדורנו עוד
מעט ואבדנו. ועל שארית
הפליטה אשר פרצה לגאולה
קמו כל מלכי ערב לאבד ניר
ישראל בארץ ולמחוק את
שמו מתחת שמי יה.

כך עמדים אנו קוממיות
וחוגגים את חגנו
לא לזכרון היסטורי בלבד
כי אם
כחג גאולתנו ונצחוננו
לבני חורין
במדינת ישראל
השערים פתוחים לשבי גולה
ומרחבי ארצנו בידינו
להתישב בהם.

שאי סביב עיניך
וראי: כלם נקבצו באו
לך. בניך מרחוק יבאו
ובנותיך על צד תאמנה.
אז תראי ונהרת ופחד
ורחב לבבך:
מי־אלה כעב תעופינה
וכיונים אל ארבתיהן.
כי לי איים יקוו,
ואניות תרשיש להביא
בניך מרחוק.
ופתחו שעריך תמיד
יומם ולילה
לא יסגרו!

שעמדה לנו: עינינו וכבירינו קם הנס ויהי!
התנער עם ישראל הכם ויצא ישראל
מעבדות לחרות, לגאולה שלמה.

והיא

שעמדה לאבותינו ולנו שלא
אחד בלבד עמד עלינו
לכלותנו אלא שבכול דור
ודור עומדים עלינו
והקדוש ברוך הוא
מצילנו מידם.
שיר: והיא שעמדה...

כנגד ארבעה בנים דברה תורה:
אחד חכם ואחד רשע ואחד תם
ואחד שאינו יודע לשאול!

חכם: מה הוא אומר? מה העדות והחוקים והמשפטים אשר לכם? ואף אתה אמור לו: לכו ונבנה את חומת ירושלים ולא נהיה עוד לחרפה.

רשע: מה הוא אומר? מה העבודה הזאת לכם? לכם ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעיקר. ואף אתה הקהה את שניו ואמור לו: בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. אלו היה שם לא היה נגאל.

תם: מה הוא אומר? מה זאת? ואמרת אליו: בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים.

ושאינו יודע לשאול: את פתח לו, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא. דור אחרון לשעבוד וראשון לגאולה אנחנו! ידנו לבדה, ידנו החזקה, את כובד העול מעל גאון צוארנו נרקה.

ד השיר:
פתע פתאום...

בכל דור ודור

חיב אדם לראות את עצמו
כאלו הוא יצא ממצרים
שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה·לי בצאתי ממצרים.
לא את אבותינו גאל אלא אף
אותנו גאל עמהם. שנאמר:
...ואותנו הוציא משה
למען הביא אותנו לתת

לנו את הארץ

אשר נשבע
לאבותינו!

הא לחמא עניא

די אכלו אבותינו בארעא דמצרים
כל דכפין־יאתה ויאכל!
כל דצריך־יאתה ויפסח!

השתא בני חורין

מקהלת דיבור:
השתא אנו ולשנה
הבאה כל בית ישראל.

שירה:
כל דכפין:
יאתה ויאכל
כל דצריך:
יאתה ויפסח...

ביצוע גרפי [illegible] שפרינגר.
דפוס י.ה. לנגר · תל אביב.